

## MENKIBE: Ağlayan Çocuk

Hazret-i Ömer'in "radıyallahü anh" Halifeliği (Devlet Başkanlığı) zamanıydı. Başkent Medîne'ye yabancı bir kervan geldi. Develerini yıkıp, konakladılar... Halife her zaman olduğu gibi, gece şehri dolaşmaya çıktı. Yolda, Eshâb'dan (Sevgili Peygamberimizin arkadaşlarından) hazret-i Abdurrahman'a "radıyallahü anh" rastladı. Ona dedi ki:

- Ey Avf'ın oğlu! Gel, seninle bu gece misâfirimiz olan kervanı bekleyelim. Onlar rahat uyusunlar. Çünkü yorgundurlar. Canları ve malları herhangi bir zarara uğramasın!...

Hazret-i Ömer bu teklifte bulununca, hazret-i Abdurrahman da seve seve kabul etti. Birlikte kervanın etrafında göz-kulak olmaya başladılar. O sırada yakındaki bir evden çocuk ağlaması işitildi. Çocuğun sesi kesilmediği için, Halife evin kapısına gitti. İçeride bulunanlara, "Küçüğü susturmalarını" rica etti. Sonra dönüp geldi. Gece boyunca, çocuğun sesi işitildikçe, birkaç kere daha evin kapısına gitti. Çocuğun ihtiyacını gidermelerini söyledi. Fakat çocuğun ağlaması bir türlü dinmiyordu. Seher vakti olunca, hazret-i Ömer son defa oraya gitti. Çocuğun annesine:

- Sen ne biçim anasın! Bütün gece evlâdını ağlattın. Belli ki, açtı! diye çıkıştı. Kadıncağız cevap verdi:

- Hâlimi anlamadan niçin beni azarlıyorsun?

Hazret-i Ömer, kendini tanıtmadan sordu:

- Hâline ne olmuş?

- Çocuğu süttten kesmiştim.

- Sütün yoksa başka şeyler yedirseydin.

- Evde onun yiyeceği bir şey yok ki, biz çok fakiriz...

- Çocuğun kaç yaşında?

- Daha yaşını doldurmadı. İşte bu cevap üzerine hazret-i Ömer öfkeleni.

- Peki niçin bu kadar küçük bir yavruyu süttten kestini?

Kadıncağız içini çekti:

- Halifemiz hazret-i Ömer'e cenâb-ı Hak insaflar versin. Çocuklar süttten kesilmeyince, bizim gibi bir fakire nafaka vermez. Fakirlik maaşı bağlamaz. Onun için yavrumu erkenden süttten kestim.

Bunun üzerine Halife ağlayarak mescide girdi. Gözyaşları yüzünden namazı zorla kıldırdı. Selâm verdikten sonra cemâate döndü. Gene ağlayarak:

- Sizin Ömer'inize yazıklar olsun!. Sizin Ömer'inize yazıklar olsun! diyerek kendini suçladı.

Sonra bütün Medîne halkına, tellallar (haberciler) çıkarttı. Onlar da bildirdiler ki:

- Hangi müslümanın oğlu veya kızı dünyaya gelirse, hemen Halifeye bildirsin. Beytülmal'dan (hazineden) nafaka (maaş) verilecektir. Hiç kimse nafaka yüzünden evladını vaktinden önce süttten kesmesin!..

O günden sonra artık Medîne'de, açlık sebebiyle ağlayan çocuk sesi işitilmedi. Bu hâdiseden epeyce zaman sonra Medîne'de kıtlık baş gösterdi. Hazret-i Ömer, hemen bir deve kestirdi ve "Etini fakirlere

dağıtın!” diye emretti. Görevli, etlerin güzel bir parçasını da hazret-i Ömer’e ayırdı. Yemek zamanı olunca, iyice pişirip Halifenin önüne getirdi. Hazret-i Ömer hayretle sordu:

- Bu yemek neredendir?

- Efendim, kesilmesini emir buyurduğunuz deveden size düşen paydır...

Hazret-i Peygamberin Sevgilisi koskoca halife hazret-i Ömer’in “radıyallahü anh” rengi değişti:

- Devenin iyi yerlerini kendisi yiyip, artanı fakirlere vermek çok kötü bir şeydir, dedi. Hemen bu yemeği kaldır ve çoluk çocuk sahibi, fakir bir aileye götür.

Az sonra önüne gelen “kuru arpa ekmeği ile zeytinyağını **“Bismillahirrahmânirrahîm”** diyerek afiyetle ve gönül rahatlığıyla yedi. İşte bu yüzden bütün âlimler fikir birliği etmişlerdir ki:

“Hazret-i Ömer’in adaleti, kendinden önce ve sonrakilerden daha büyüktür.”

**Kaynak: Gençlerin Rehberi**